

שר האוצר לוי אשכול, בדיון על תיקוני מסי ההכנסה בכנסת: "כל הנחלים הולכים אל הים וכל הכספים הולכים לאוצר."

ה"כ יוחנן באדר, רבניאום של חירות, באותו דיון: "יש אנשים העוקפים את החוק, אולם ישנם גם אנשים שהחוק עוקף אותם."

השר זלמן ארן, בצטטו את בני גיי בוועידת הסתדרות הפקידים: "איש מאתנו עוד לא הפסיד על מדינת ישראל."

גתן אלטרמן, על קריאת התנ"ך של שלמה ברטנוב בקול ישראל: "הוא מחקה את אלוהים."

חיזי זרעם

אה מהימנותם של מסמכי יאלטה שפורסמו בשבוע שעבר העמידה השבוע בסימן שאלה האורחת אלינור רוזוולט שטענה כי בי עליה המנות, נשיא ארצות הברית לשעבר, לא ידע כלל מהי ציונות ולא הבין את פירושה המלא, "ציוני". הכרעותיו המדיניות הנוגעות לשאלה זאת נעשו תמיד על בסיס העניין ה' נדון.

זכרונות מסוג אחר העלה ראש ממשלת מצרים נמאל עבד אל נאצר, שכתב כי לאחר תבוסת הגדוד ששירת בו בקרב על דנגור, נוכחו הנסוגים בבסיסם ברפיח שעוד לפני חום הקרב פורסמה הודעת נצחון מר כנה, בה נאמר: "הצבא המצרי השלים את טיהור דנגור."

למאזני קול ישראל שמאסו בשיחותיו נמוכות-הרמה של הפרשן המדיני זאב לקוויר, הוגשה השבוע עזרה ממקור לא צפוי: בשבת נפסק שיזור השחה פעמיים בגלל פגיעת ברק ברשת החשמל.

זמן קצר, לאחר התפטרותו מתפקיד שר הכספים, נטש פנחס (מהגוני) לבון את הדירה המרווחת ברחוב השופטים שנמסרה לו מטעם הממשלה, וכש דירה צנועה יותר, בת שני חדרים ברחוב גורדון, באותו בית בו העמידה עריית תלאביב דירה אחרת לרשותו של החזן לייב גלאנץ.

אחד השינויים הראשונים שהכניס שר הכספים החדש ישר לר"ר בן-גוריון בטובו לממשלה: החלפת הכיסא המרופד המיועד לו בשיבות הממשלה בכיסא עץ פשוט. ה' סיבה הבלתיחלוצית: בני גיי, סובל מלומ' באגוי, והריפוד במושבו מגביר את סבלו. שינוי נוסף: במקום לשבת במקומו הקודם, בחר לו עתה שר הכספים מושב דווקא בין שרת העבודה לגדרה מאירסון ושר המס' חר והתעשייה פרוץ ברנשטיין.

בוועידת האיגודים שנערכה במועד האלו (של ברל כצנלסון המנוח), על שפת ים ה' כנות, הועלתה הצעה בלתי רשמית להקים בשדה-בוקר, מקום-מושב-לשעבר של בני גיי, מוסד דומה בפאר, לקראת לו בשם: צירפון.

להפתעה אקלימית נעימה זכתה אלט אמ' ריקאית מריאן אנדרסון, כהתעורר, ש' .

מחלת עצמות הגורמת לכאבים בחוט' השדרה.

הגיעה לישראל לסידרת קונצרטים עם התיז מורת הפילהרמונית, ותקלה במוגדאחיר אביב, לאחר שנאמר לה, לפני צאתה לדרך, כי ב' ישראל שורר קור איום, יורד גשם סוחף.

שוד ושבר

הסברה מאוחרת לסירובו להיענות למניית בני גיי, ולשמש נשיא המדינה, נתן הפרופ' סור הקשיש אלברט איינשטיין כראיון עם עורכת ניירוק פוסט דורותי שף: "ת' לינו בישראל תקוות גדולות מלכתחילה. סברנו כי היא תהיה טובה יותר ממדינות אחרות, אולם היא איננה כזאת."

הדיפלומטיה היא מקצוע מסוכן יותר מן העיתונות - זאת הייתה מסקנתו של שגריר צרפת האהוד וויבר-העברית אויג'ן פיייר זיקלבר, שסיפר כי בשעת מלחמת האזרחים ביוון השיג כתב סוכנות הידיעות הצרפתית ידיעה, לפיה טובעו שתי אניות מלחמה יווניות עליידי המורדים. הכתב ה' דרו למסור ידיעה זאת גם לידידו, שגריר צרפת באתונה, ושניהם הכריזוה לצרפת. אך למ בעוד שסוכנות הידיעות מסיבה את הפיר' סום עד לבידור טרטים נוספים, התכנס מ'ד ממשלת צרפת לשיבת חירום. כשהתברר מאוחר יותר ששתי האניות המטובעות מוסי' פות לשיט בשלחה - סיכס ויילבר - נקרא העיתונאי לעורך, קיבל נזיפה, על אידיוק, ואילו הדיפלומט נקרא למשרד החוץ, מחכה שם לשיחה עד היום הזה."

על יחסי-הגומלין בין דיפלומטיה לעיר תונאית סיפר זכרונות גם השגריר הבריטי ג'ון ניקולס: כאשר נודע למשרד-החוץ ה' בריטי שהוא מפליג לישראל על אנייה הנ' שאת גם 30 עתונאים ישראלים, הייתה תגובת המשרד: "הרי זאת היתה מסיבת עיתונאים בת שמונה ימים רצופים. שוד ושבר!"

דיפלומט אחר עבר זמנית מארץ אתה של סכסוכי גבול לארץ אחרת הסובלת מאותה בעיה: היה זה יאנס מאלרינג יפה-התואר, מיופה הכח השוודי בישראל, שיצא השבוע על מנת לעמוד בראש ועדת שביתת הנשק של האו"ם בקוריאה, ולפי השמועה עומד לחזור לישראל תוך חצי שנה כציר ארצו.

המכונות ה-10 אלפים שהיוצר בקרוב ב' מסעלי קייר-פרייזר בחיפה תוגש כשי ל' נשיא המדינה יצחק בן-צבי לאחר שיות' קנו בה זוגיות מיוחדות נגד להט השמש, שילחן כתיבה, מיתקן מיוג'אוויר ומנוע מיו' חד בעל עוצמה של 140 כוח-סוס.

לאלה הטוענים כי אין כל הבדל בין ה' מוסיקה החדשה לרעש סתם, הוכיח הקומפוז' זיטור הירושלמי יוסף מל שההבדל הוא מכריע: הוא הגיש תביעה משפטית נגד פנימיית הבנות בית יעקב הנמצאת בשכונת ביתו, בטענה כי היא "מקור לרעש וצעקות בלתי-פוסקות... הפוגעים בנחיות וביכולת העבודה."

פחות דבק בקריירה המוסיקאלית שלו ה' זמלחש ישראל (אבאיה בו ללונה פארק) יצחק, שקיבל תפקיד לא זמרחי בסרט מספר 3 של חברת טרטי חביבי, לצידם של יצחק (אנשי ריב) שילה ורויכבה (בלבלה) ששונקין.

זמרת אנדרסון וראש משלחת הייל בשרה-תעופה לוד ים צלילים ללא מטר

תשבץ ווי

15 puzzle grid with numbers 1-15 and empty cells for sliding.

חמשה-עשר ספרי הוצאת עיינות לפותר תשבץ העולם הזה 908

מלאכי אבידן, מעברה מתנה דויד 241 א, עלייד חיפה; שלמה גרומן, פתח-תקוה, ה' הגנה 6; שמואל גרינשפן, קריית בורוכוב, רחוב 7 מספר 1; סרן נחום דגני, צה"ל, ו. צ. 2164; א. הורוביץ, ירושלים, פרס 13, ישראל דויד חי, תלאביב, כינרת 6; אפרים ליטשיץ, אצל מורה מגדל-אשקלון, רחוב 7 מס' 7; עפרה מאירוביץ, ראשון לציון, אוסישקין 25; אריה פרוקס, נהריה, רחוב המייסדים, אמנון גייסימוב, קיבוץ נדן שון, דאר נע הרייתודה, אינדוניר 7; סילובייציק, חיפה, רחוב הס 22; תלמה צוראל, כפר יהוד, רחוב 20, מס' 4; שרגא ריקליס, משק יגור, שמעון שחילי, ירושלים, קאופרטיב "המקשר"; חיים שרעבי, יבנאל, דואר סבריה.

Advertisement for '15 ספרים' (15 Books) by 'הספרי הוצאת עיינות' (Einaut Publishing House).

Another 15 puzzle grid with numbers and empty cells.

ותה שעה הבחנתי בראשונה כי מחצית אצבעו חסרה, נרתעת, חלשה דעתי. מה קרה לאצבעך, זורבה? צעקתי. לא כלום, השיב. כלום נתפשת באיור מכונה ז' הוספתי ושאלתי. מדוע אתה מעלה על דעתך תמיד מכונות? אני עצמי קטעתי אותה. אהה עצמך? מדוע? אתה לא תוכל להבין זאת, אדון! אמר, במשכו בכתפיו, כבר אמרתי לך, שעסקתי בכל המקצועות. פעם הייתי קור. הייתי משוגע למלאכה זו. כלום תופש אתה מה פירוש הדבר, לקחת גוש חימר ולעצב ממנו כל מה שיעלה בראונך? פררר... אתה מסובב את האובניים והחימר סיבב כאחוז-דיכוי, ואתה שעה אתה עומד מעליי ואומר: אעשה כד, אעשה צלחת, אעשה מגורה, אעשה השד יודע מה! זהו מה שאתה רשאי לכתוב היות אדם: חירות! ובכן, שאלתי, כיצד נגדמה אצבעך? אוה, היא הפריעה לי ליד האובניים. תמיד נתקעה לי במקום שלא צריך, וקילקלה את תכניותי. ולכן תפסתי באחד הימים גרונ... כלום לא כאב לך? מה אתה חושב לך, סוף-סוף אינני גוע'עץ! אדם אני. חדאי שכאב לי. אבל היא הפריעה לי ליד האובניים וקטעתי אותה. שיטה רעה היא זאת, זורבה! אמרתי בחיך. זה מזכיר לי את המעשה באותו סטון, אשר לפי "אגדת הזהב" ראה פעם אשה שגירתה את יצרו, נסל קרדום... לכלל הרוחות, את זה חדאי לא עשה! הפסיקני זורבה, כשעזרו מה אני מתכוון לומר. לקטוע את זה! לעזאזל אותו שוטה! סומטום זלוב הרי זה אינו מכשול לעולם! אבל, אמרתי בחוקף, זה עלול להיות מכשול גדול מאד! למה? זורבה הביט בי מן הצד, כהבעה לגלגנית, ואמר: שוטה שכמתך, הרי זה המפתח לשער ג'ועץ!

זהו קטע מתוך הספר, זורבה היווני- מאת ניקוס קאזאנצאקים, שיצא בהוצאת עיינות, ושיחולק בין פותר תשבץ זה.